Sag 304/86 R

Enital SpA
mod
Rådet og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

»Dumping — midlertidig told«

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. januar 1987 267

Sammendrag af kendelse

1. *Foreløbige forholdsregler — udsættelse med gennemførelsen — betingelser — alvorlig og uoprettelig skade*
(EØF-Traktaten, art. 185; procesreglementet, art. 83, stk. 2)

2. *Institutionernes retsakter — forordninger — ikrafttrædelsestidspunkt — øjeblikkelig ikrafttrædelse — tilladelighed — betingelser*
(EØF-Traktaten, art. 191)

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
16. januar 1987 *

I sag 304/86 R,

Enital SpA, italiensk selskab med hjemsted i Milano, ved advokat Dino Ranieri, Como, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 34 B, rue Philippe-II,

sagsøger,

* Processprog: Italiensk.

mod

Rådet for De europæiske Fællesskaber, ved E. Stein, den juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos direktør for den juridiske tjeneste i Den europæiske Investeringsbank J. Käser, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

og

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved E. de March, den juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgte,

angående sagsøgerens begæring om udsættelse af gennemførelsen:

— af Rådets forordning nr. 3018/86 af 30. september 1986 om ophævelse af den forordning, hvorved Rådet har godtaget de tilsagn, der er afgivet af eksportørerne i Bulgarien, Polen, Den tyske demokratiske Republik, Rumænien og Tjekkoslovakiet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i nævnte lande (EFT L 280, s. 66),

og

— af Kommissionens forordning nr. 3019/86 af 30. september 1986 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den tyske demokratiske Republik, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Tjekkoslovakiet og Ungarn (EFT L 280, s. 68),

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 3. december 1986, har Enital i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Rådets forordning nr. 3018/86 og Kommissionens forordning nr. 3019/86 (EFT L 280, henholdsvis s. 66 og s. 68).

2 Ved begæring, indgivet til Domstolens justitskontor den 17. december 1986, har sagsøgeren i medfør af EØF-traktatens artikel 185, artikel 36 i statutten for Domstolen og artikel 83 i procesreglementet nedlagt påstand om foreløbige forholdsregler med henblik på for sit vedkommende at opnå udsættelse af gennemførelsen af Rådets forordning nr. 3018/86 og Kommissionens forordning nr. 3019/86, indtil Domstolen har truffet afgørelse i hovedsagen.

3 De sagsøgte har indgivet deres skriftlige bemærkninger den 9. januar 1987. Da parternes skriftlige stillingtagen indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for, at der kan træffes afgørelse vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler, findes det ikke nødvendigt at lade parterne afgive mundtlige indlæg.

4 Før det undersøges, om begæringen om foreløbige forholdsregler er begrundet, findes det hensigtsmæssigt kort at gennemgå de væsentligste stadier i den antidumpingprocedure, som gik forud for Rådets og Kommissionens vedtagelse af forordningerne nr. 3018/86 og nr. 3019/86, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

5 Kommissionen modtog i oktober 1985 bl. a. fra Groupement des industries de matériel d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associés, (herefter benævnt »Gimelec«), en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til artikel 14 i Rådets forordning nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 201, s. 1) af afgørelserne om godtagelse af pristilsagn afgivet af eksportørerne i forbindelse med den tidligere procedure vedrørende importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Ungarn, Polen, Den Tyske Demokratiske Republik, Rumænien, Tjekkoslovakiet og Sovjetunionen.

6 Det skal desuden bemærkes, at Enital importerer standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Sovjetunionen, til Fællesskabet, og at det sovjetiske selskab, der eksporterer disse produkter, Energomachexport, er en af aktionærerne i Enital.

7 Under den tidligere procedure godtog Rådet ved forordning nr. 2075/82 af 28. juli 1982 (EFT L 220, s. 36) de pristilsagn, der var afgivet af eksportørerne fra Bulgarien, Polen, Den Tyske Demokratiske Republik, Rumænien og Tjekkoslovakiet, og afsluttede proceduren, for så vidt angik importen af varer med oprindelse i disse lande. Endvidere indførte det en endelig antidumpingtold på import af varer med oprindelse i Sovjetunionen.

8 Efter at selskabet Energomachexport havde indgivet en anmodning om fornyet undersøgelse af den endelige antidumpingtold, godtog Kommissionen ved afgørelse 84/189 af 2. april 1984 (EFT L 95, s. 28) dette selskabs tilsagn om at overholde en mindstepris for de varer, der eksporteredes. Rådet ophævede derefter ved forordning nr. 1275/84 af 7. maj 1984 (EFT L 123, s. 22) den endelige antidumpingtold og afsluttede antidumpingproceduren vedrørende denne import.

9 Da Kommissionen fandt, at Gimelec's anmodning indeholdt beviser for en sådan ændring af omstændighederne, at der var grund til at indlede en ny undersøgelse, offentliggjorde Kommissionen den 26. november 1985 en meddelelse om genoptagelse af antidumpingproceduren vedrørende importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, henhørende under pos. ex 85.01 B I b) i den fælles toldtarif, svarende til Nimexe-nummer ex 85.01-33, ex. 85.01-34 og ex 85.01-36 med oprindelse i Bulgarien, Ungarn, Polen, Den Tyske Demokratiske Republik, Rumænien, Tjekkoslovakiet og Sovjetunionen (EFT 1985 C 305, s. 2).

10 Da den fornyede undersøgelse viste, at der trods de ovenfor beskrevne pristilsagn fortsat fandt omfattende dumping sted, og at der i forbindelse hermed forvoldtes fællesskabsindustrien væsentlig skade, ophævede Kommissionen ved forordning nr. 3019/86 af 30. september 1986 ovennævnte afgørelse 84/189 om godtagelse af det pristilsagn, der var afgivet af den sovjetiske eksportør, og indførte en midlertidig

antidumpingtold på importen af produkter med oprindelse i Sovjetunionen. Kommissionen indførte ligeledes ved denne forordning en midlertidig antidumpingtold på importen af produkter med oprindelse i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Rumænien, Tjekkoslovakiet og Ungarn. Ved forordning nr. 3018/86, der blev vedtaget samme dag, ophævede Rådet ovennævnte forordning nr. 2075/82, som godkendte de tilsagn, der var afgivet af eksportørerne i Bulgarien, Den Tyske Demokratiske Republik, Polen, Rumænien og Tjekkoslovakiet.

11 Ifølge EØF-traktatens artikel 185 har indbringelse af klager for Domstolen ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

12 For at der kan træffes en foreløbig forholdsregel, skal begæringen i henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, dels angive, hvilke faktiske og retlige grunde, der umiddelbart kan berettige den begærede foreløbig forholdsregel, dels angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed.

13 Ifølge Domstolens faste praksis skal spørgsmålet om, hvorvidt foreløbige forholdsregler bør anses for uopsættelige, jfr. procesreglementets artikel 83, stk. 2, afgøres under hensyn til, om det er nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, som anmoder om den foreløbige forholdsregel, lider alvorlig og uoprettelig skade.

14 I den forbindelse har sagsøgeren kun fremført to argumenter. Selskabet har for det første gjort gældende, at fællesskabsinstitutionernes beslutning om at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for de anfægtede foranstaltninger til dagen for deres offentliggørelse faktisk fører til, at de får tilbagevirkende gyldighed, og at dette forvolder selskabet alvorlig skade, idet selskabet allerede havde fastlagt sin handelspolitik på grundlag af de tidligere godtagne pristilsagn. For det andet har det anført, at henvisningen til toldtariffen ved den identificering af de produkter, der rammes af den midlertidige antidumpingtold, som er foretaget ved Kommissionens forordning nr. 3019/86, har medført, at denne foranstaltning ikke blot anvendes på før-

dige motorer, men også på motordele, hvilket tilføjer de firmaer, der som sagsøgeren importerer disse produkter, alvorlig og utilladelig skade.

15 Som Kommissionen med rette har anført, må det indrømmes, at sagsøgerens andet argument umiddelbart synes ganske irrelevant. Man vil nemlig blot ved at læse den fælles toldtarif (EFT 1985 L 330, s. 335) og Nimexe-koden (EFT L 353, s. 475) se, at pos. 85.01 i den fælles toldtarif med overskriften »elektriske generatorer, motorer, omformere (roterende eller statiske), transformatorer, ensrettere, ensretterapparater og induktionsspoler« er opdelt i tre underpositioner:

— 85.01 A (varer til anvendelse i civile luftfartøjer),

— 85.01 B (andre maskiner og apparater),

— 85.01 C (dele),

og at henvisningen i Kommissionens forordning nr. 3019/86 til underpos. 85.01 B 1 b) ikke vedrører dele, idet disse er omfattet af underpos. 85.01 C. De tilsvarende positioner i Nimexe-koden 85.01-33, 85.01-34 og 85.01-36 bekræfter dette, eftersom de vedrører flerfasede motorer med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, mens dele til motorer derimod falder ind under numrene 85.01-89 og 85.01-90, som forordning nr. 3019/86 ikke henviser til.

16 Med hensyn til sagsøgerens første argument bemærkes, at forordninger i henhold til EØF-traktatens artikel 191 »træder i kraft på det i forordningerne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.« EØF-traktaten overlader det derfor til den institution, som udsteder forordningen, at angive det nøjagtige ikrafttrædelsestidspunkt heri. Selv om Domstolen i dom af 13. december 1967 (Neumann, sag 17/67, Sml. 1965-1968, s. 433), har udtalt, at »et berettiget krav om retssikkerhed vil blive krænket, dersom den øjeblikkelige ikrafttræden anordnes uden rimelig grund«, har den ikke desto mindre understreget, at en sådan øjeblikkelig ikrafttrædelse kan anordnes, hvis der i det foreliggende tilfælde er alvorlige holdepunkter for at antage, at enhver udsættelse af ikrafttrædelsen kan være skadelig for Fællesskabet. I denne sag må det konstateres, at der — som Kommissionen har anført — umiddelbart synes at foreligge sådanne holdepunkter. At den midlertidige antidumpingtold må træde i kraft øjeblikkeligt synes nemlig at være en naturlig følge af denne tolds foreløbige og rets-

sikrende karakter, idet den ifølge artikel 11 i Rådets forordning nr. 2176/84 indføres for at forhindre, at Fællesskabet forvoldes skade under proceduren, og den ikke synes at kunne forvolde sagsøgeren alvorlig og uoprettelig skade.

17 Det må desuden fastslås, at begæringen om foreløbige forholdsregler under ingen omstændigheder kan tages til følge, for så vidt den vedrører Rådet, da forordning nr. 3018/86, som er udstedt af denne institution, og hvis gennemførelse sagsøgeren har anmodet om udsættelse med, ikke vedrører import med oprindelse i Sovjetunionen. Det er nemlig artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 3019/86, der har ophævet Kommissionens afgørelse 84/189, som godtog det tilsagn, der var afgivet af den sovjetiske eksportør.

18 Af det ovenfor anførte følger, at sagsøgeren ikke har fremsat afgørende argumenter, der gør det muligt at fastslå, at selskabet lider alvorlig og uoprettelig skade, hvis begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge.

Af disse grunde bestemmer

PRÆSIDENTEN,

før endelig afgørelse træffes

1) **Begæringen tages ikke til følge.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 16. januar 1987.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident